

Sygn. akt – IX Ka 181/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16. maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w składzie:

Przewodniczący – S.S.O. Jarosław Sobierajski

Sędziowie: S.S.O. Aleksandra Nowicka

S.S.O. Rafał Sadowski (spr.)

Protokolant – st. sekr. sąd. Magdalena Maćkiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu Bożeny Mentel

po rozpoznaniu w dniu 16. maja 2013 r.

sprawy **K. W.** – oskarżonego z art. 290§1 kk,

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora Rejonowego w Toruniu-Wschód,

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 4. lutego 2013 r., **sygn. akt VIII**

K 1707/12,

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w na podstawie art.

45 §1 kk orzeka wobec oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej w kwocie 100 (stu) zł, odniesionej przez oskarżonego z przypisanego mu przestępstwa;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego z obowiązku poniesienia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, a wydatkami poniesionymi w tym postępowaniu obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 181/13

UZASADNIENIE

K. W. został oskarżony o to, że w dniu 09 października 2012r. w miejscowości L. ul. (...) ze stosu wcześniej wyrąbanego i ułożonego drewna znajdującego się w lesie Leśnictwa B. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 2,40 metra przestrzennego drewna topolowego o łącznej wartości 235,87 zł na szkodę Nadleśnictwa D.

- tj. o czyn z art. 290 § 1 kk

Wyrokiem z dnia 4 lutego 2013r. Sąd Rejonowy w Toruniu, sygn. akt VIII K 1707/12, uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu z tym ustaleniem, iż stanowi on występki z 278 § 1 i 3 kk i za to, na podstawie art. 278 § 3 kk, wymierzył mu karę 5 miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez sąd w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

Na podstawie art. 290 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego nawiązkę na rzecz Nadleśnictwa w D. w kwocie 471,74 zł.

Zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych, wydatkami poniesionymi w sprawie obciążył Skarb Państwa.

Wyrok ten zaskarżył **w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego oskarżyciel publiczny**, zarzucając obrazę prawa materialnego, tj. art. 45 § 1 kk, polegającą na nieorzeczeniu przypadku korzyści majątkowej osiągniętej przez sprawcę z popełnienia przestępstwa.

Powołując się na w/w zarzut, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego na podstawie w/w przepisu przypadku na rzecz Skarbu Państwa kwoty 100 zł, stanowiącej korzyść majątkową osiągniętą przez niego z popełnionego przestępstwa.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego okazała się zasadna.

Na tle prawidłowo ustalonego stanu faktycznego i generalnie prawidłowych rozstrzygnięć w ramach „orzeczenia o karze”, sąd odwoławczy uznał potrzebę konwalidowania zawartego w wyroku uchybienia, wskazanego przez oskarżyciela publicznego. Skarżący zasadnie zarzucił bowiem, że nie orzekając przypadku kwoty, jaką oskarżony otrzymał za sprzedaż części skradzionego drewna topolowego J. K., sąd orzekający dopuścił się obrazy art. 45 § 1 kk. W związku z tym, że oskarżony odniósł w ten sposób z popełnionego przez siebie przestępstwa korzyść majątkową nie podlegającą przypadkowi na podstawie art. 44 § 1 kk, zaktualizowały się wszak przesłanki do orzeczenia wobec niego obligatoryjnego przypadku korzyści majątkowej na podstawie w/w przepisu.

Z pisemnych motywów orzeczenia wynika, że doszło do tego wyłącznie przez pomyłkę (k. 63). Omyłka ta, jako dotycząca merytorycznej części wyroku, nie miała jednak charakteru oczywistej w rozumieniu art. 105 kpk i jako taka musiała podlegać korekcie w postępowaniu odwoławczym.

Sąd odwoławczy dokonał zatem zmiany zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego – na podstawie art. 45 § 1 kk – przypadku na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej w kwocie 100 zł, w której posiadaniu wciąż pozostawał on w chwili orzekania (k. 80).

Sąd odwoławczy nie dopatrył się w zaskarżonym orzeczeniu żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylenia wyroku z urzędu, dlatego w pozostałym zakresie należało utrzymać go w mocy.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 635 kpk sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, obciążając wydatkami poniesionymi w tym postępowaniu Skarb Państwa, albowiem przemawiają za tym względy słuszności, gdyż to nie jego postawa przyczyniła się do wszczęcia postępowania odwoławczego.